

ศัตรูพิริคและศัตรูธรรมชาติ

นุชรีย์ ศิริ¹, จุรีรัตน์ รัตนกิพย์², อโนทัย วิงสาระน้อย²

พิริคเป็นพืชที่มีความสำคัญมากของประเทศไทย ทุกๆครัวเรือนต้องเคยบริโภคพิริค อาหารทำรับประทานที่มีรสชาติดีเด่น เป็นที่ชื่นชอบ โดยที่ไวปังจะมีส่วนประกอบของพิริคอยู่ด้วยเสมอ ไม่ว่าจะเป็นพิริคสด พิริคเผา น้ำพิริค พิริคป่นในชามก่อนเติบวารีในบะหมี่ สำเร็จรูป ล้วนแต่ใช้พิริคแทนทั้งนั้น ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง กับการใช้พิริค มีความสำคัญสามารถทำรายได้ทั้งภายในประเทศและภาคส่งออก ขณะเดียวกันเกษตรกรที่ปลูกพิริคย้อมทราบดีว่า พิริคเป็นพืชที่มีศัตรูเข้าทำลายผลผลิตได้อย่างมากมาย เช่นกัน อย่างไรก็ตามพิริคยังมีศัตรูธรรมชาติอยู่มากมายในแปลงพิริค เช่นกัน ซึ่งในด้านของการควบคุมศัตรูพิริคในทางที่วิธีนั้น จะพยายามหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีในการทำลายศัตรูพิริค เพื่อลดการตอกด้วยสูญเสียของพิริคและต่อสภาพแวดล้อม แต่จะเน้นเรื่องของการใช้ศัตรูธรรมชาติในการจัดการศัตรูของพิริคเหล่านั้น ดังนั้นบทความฉบับนี้จึงต้องการให้นักวิชาการที่สนใจด้านการจัดการศัตรูพิริคได้ทราบถึงศัตรูพิริคและศัตรูธรรมชาติของศัตรูพิริคที่สำคัญ รวมถึงแนวทางการจัดการอนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติเหล่านั้นเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการแปลงพิริคต่อไป

ศัตรูพิริค

พิริค มีศัตรูที่เข้าทำลายตั้งแต่ระยะก้าjun จนกระทั่งระยะติดผล ทำให้เกษตรกรต้องปะสบปัญหานในการป้องกันกำจัดศัตรูพิริคตลอดฤดูปลูก เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพิริค ด้วยเป็นวิธีสะดวกรวดเร็ว และสามารถกำจัดศัตรูพิริคได้ดีกว่าวิธีอื่น ๆ แต่สารเคมีจะทำลายศัตรูธรรมชาติ หรือแมลงมีประโยชน์ในแปลงพิริค และสารเคมียังตอกด้วยในพิริคเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค และตอกด้วยในสภาพแวดล้อมด้วย จึงควรใช้สารเคมีตามความจำเป็น หรือรวมมีการ

ตรวจสอบนิดศัตรูพิริคก่อนการใช้สารเคมีเพื่อการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดได้ถูกต้อง ปัจจุบันศัตรูพิริคที่สำคัญที่ควรกล่าวถึงมีดังนี้

เพลี้ยไฟ มีสีเหลืองอ่อนจนถึงเหลืองเข้ม ตัวเต็มวัยจะมีเมี้ยงไข่ในเนื้อเยื่อพิริค ทำลายพิริคโดยการดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอดอ่อน ใบอ่อน ตடอดอก และผลพิริคทำให้ใบพิริคมีลักษณะเป็นคลื่น หลิก ขอบใบมีร่องรอยขึ้นด้านบนทำลายระยะออกดอกออกผล ทำให้ผลพิริครูปทรงบิดเบี้ยวหลิงอ กัดรอยด้าน ๆ สีน้ำตาลทำให้พิริคเสียคุณภาพ

เพลี้ยอ่อน เป็นแมลงขนาดเล็กสีดำ ลำตัวกลมทำลายพิริคด้วยการดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบพิริค ต้นพิริค เพลี้ยอ่อนถ่ายมูลหวาน ติดตามใบพิริค ทำให้ใบพิริค มีร่องรอยทำลายซึ่งทำให้ใบพิริค มีสีดำ หากะบาดมากจะทำให้พิริคไม่เจริญเติบโต

เพลี้ยแป้ง ทำลายพิริคโดยการดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ และต้นพิริค ลำตัวปกคลุมด้วยแป้งมองเห็นชัดเจน การทำลายรุนแรงในจะเที่ยง แลดต้นจะตายในที่สุด พบการระบาดไม่รุนแรงในพิริคที่ปลูกในแปลงเปิดพบการระบาดรุนแรงในพิริคที่ปลูกในโรงเรือน

ไขขาว เป็นสัตว์ขนาดเล็กมากไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า มีรูปป่วงค่อนข้างกลม ลำตัวสีขาวทำลายพิริคด้วยการดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อน หรือยอดที่แตกใหม่ของพิริค พิริคที่ถูกทำลายมีอาการใบหลิก ขอบใบมีร่องรอย ยอดอ่อนแตกเป็นฝอย ใบเรียกเล็ก ใบหนาแข็ง และเประ การระบาดรุนแรงทำให้พิริคไม่เจริญเติบโตไม่ติดผล

แมลงหัวขาว มีลำตัวยาว 1 มม. มีปีกสีขาวตัวอ่อนลำตัวกลมแบบ ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ดูดกินน้ำเลี้ยงได้ใบพิริค การทำลายทำให้ใบพิริคหลิงอ

¹ สาขาวิชากีฏวิทยา ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น 40002
Department of Plant Sciences and Agricultural Resource Entomology, Faculty of Agriculture, Khon Kaen University, 40002

² ศูนย์วิจัยควบคุมศัตรูพืชโดยชีวินทรีย์แห่งชาติ ภาคระดับนักอุดหนุน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น 40000
National biological control research center, Northeastern, Khon Kaen University, 40000

ต้นเคราะห์แกร็น ขับถ่ายน้ำหวาน ทำให้เกิดร้าดบันใบ เช่นเดียวกับเพลี้ยอ่อน

แมลงวันพิริก มีรูปร่างทั่วไปเหมือนแมลงวันผลไม้หรือแมลงวันทอง ด้วยจัดเป็นແລງในกลุ่มเดียวกัน ทำลายพิริกโดยตัวเต็มวัยเพศเมียวางแผนไว้ภายในผลพิริก เมื่อฟักเป็นตัวหนอนจะกัดกินภายในผล ระยะเริ่มแรกของการทำลาย จะเห็นรอยเป็นทางภายในผลพิริก ไส้พิริกเป็นสีดำ เรียกว่าอาการไส้ดำ เมื่อภายในถูกกิน เหลือแต่เปลือก ผลพิริกเน่าและร่วงหล่น หนอนจะเข้าดักแด้ในดิน โดยทั่วไปการใช้สารอ่อนแมลงวันมาติดกับดัก สารที่ใช้จะต้องมีความเฉพาะเจาะจงต่อชนิดแมลง เช่น สารเมทิล ยูนิโอล (methyl eugenol) ใช้สำหรับล่อแมลงผลไม้เท่านั้นไม่สามารถใช้ล่อแมลงวันพิริกให้ติดกับดักได้ สำหรับแมลงวันพิริกควรใช้สารอ่อนนินทาติลัวร์ (latr-lure) จึงจะได้ผลในการควบคุมแมลงวันพิริก

หนอนกระทุ้นผัก เป็นแมลงศัตรูสำคัญของพืชเศรษฐกิจหลายชนิด หนอนเมื่อฟักออกจากไข่ใหม่ๆ มีสีเขียวอ่อนจะกัดกินใบพืชเป็นกลุ่ม กินผิวใบพืชด้านล่าง เหลือไวเพียงผิวใบด้านบน หนอนเมื่อมีขนาดโต มีสีเขียวเข้มขึ้นจะกระจายกัดกินใบพิริกและผลพิริก หนอนโตเต็มที่มีขนาด 2-3 ซม. เข้าดักแด้ในดินหรือเศษพืช ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืน วางไข่เป็นกลุ่ม มีขนาดสั่น้ำดalive ปอกคลุม มีการระบาดเป็นครั้งคราวในแปลงพิริก

หนอนเจาเสเมอ้าย เป็นหนอนที่ทำความเสียหายกับพืชเศรษฐกิจหลายชนิด มีความด้านทานต่อสารเคมีหลายชนิดตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืน ตัวเมียวางไข่เป็นฟองเดียว ๆ ตามผลพิริก หรือตามส่วนต่าง ๆ ของต้นพิริก มักพบเข้ากัดกินผลพิริก 1 ตัว/ผล ลำตัวสีเขียวอ่อน มีปีล้องลำตัวเห็นชัดเจน หนอนโตเต็มที่ยาว 3-4 ซม. เป็นผีเสื้อกลางคืนเข้าดักแด้ในดิน

ศัตรูธรรมชาติของศัตรูพิริก

ศัตรูธรรมชาติคือสิ่งมีชีวิตที่มีประโยชน์ในแปลงพิริกที่กินศัตรูพืชเป็นอาหาร ได้แก่แมลงห้า แมลงเบียน และแมงศัตรูธรรมชาติที่สำคัญในแปลงพิริก ที่ควรรู้จัก มีอยู่หลายชนิด ได้แก่ 1) ໄรตัวห้า เป็นໄรที่กินໄรขาว เป็นอาหาร มีขนาดเล็ก ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่า 2) เพลี้ยไฟตัวห้า โดยทั่วไปชอบกินเพลี้ยไฟ ໄรขาว

และเพลี้ยอ่อนเป็นอาหาร มีรูปร่างเรียวยาว 3) ตัวห้าตัวห้า มีลำตัวกลม บางชนิดมีลายเรียกด้วงเต่าลายบางชนิดมีสีส้ม สีแดง ตัวหนอนมีรูปร่างเรียวยาว ไม่มีสีเหลือง วางแผนกลุ่มตามใบพิริก ระยะหนอนและตัวเต็มวัยกินเพลี้ยอ่อน เพลี้ยแบ่ง เป็นอาหาร 4) แมลงช้างปีกใส เป็นตัวห้าที่กิน เพลี้ยอ่อน เพลี้ยไฟ ໄรตัวห้า พืช เป็นอาหาร ไม่มีลักษณะยาวย มีก้านธูปขาว 5) มวนตัวห้าโกรเยี่ยส เป็นตัวห้าสีดำสมสีน้ำดalive ตัวอ่อนมีสีส้มอมน้ำดalive กินเพลี้ยไฟแมลงหวีขาว และเพลี้ยอ่อนเป็นอาหาร 6) มวนตัวห้าหานอน ทำลายหนอนโดยการใช้ส่วนปากที่มีลักษณะเป็นท่อยา คุดกินของเหลวภายในลำตัวเหยื่อเป็นอาหาร มวนตัวห้าหานอนที่สำคัญและพบได้ในแปลงพืชทั่วไปคือมวนพิมพา และมวนเพชรฆาต 7) แมงมุม ทุกชนิดเป็นตัวห้ากินศัตรูขนาดเล็กในแปลงพืชเป็นอาหาร

การอนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ

เนื่องด้วยศัตรูธรรมชาติเป็นสิ่งมีชีวิตที่เป็นประโยชน์ในแปลงพิริก จึงควรอนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติเหล่านี้ไว้ให้สามารถดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมได้ และสามารถแพร่ขยายพันธุ์เพิ่มปริมาณในแปลงพืช ตัวอย่างเหมาะสม ควรมีการจัดการแปลงปลูกที่ช่วยอนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติให้มีชีวิตродดในแปลงได้ ควรระวังการดังนี้

1. ป้องกันศัตรูธรรมชาติให้ปลอดภัยจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืช เช่นใช้เคมีที่จำเพาะเจาะจงต่อศัตรูพืชไม่ทำลายศัตรูธรรมชาติ

2. การเขตกรรมที่ไม่ทำอันตรายต่อศัตรูธรรมชาติ เช่น การทำให้เกิดผุนละองในแปลงจากการไถดิน การพรวนดิน การเก็บเกี่ยว ทำให้ศัตรูธรรมชาติขึ้นด้วยเด็กดาย

3. การเผาเศษซากของพืชหลังเก็บเกี่ยวเพื่อทำลายศัตรูพืชจะเป็นอันตรายต่อศัตรูธรรมชาติ

ปัจจุบันกระบวนการบริโภคเพื่อสุขภาพ ทำให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคต้องหันมาใส่ใจและถามตัวเองว่า พิริกที่ใช้ทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นพิริกแห้ง พิริกสด พิริกป่น ผ่านกระบวนการจัดการแปลงปลูกให้ลดพื้นจากการทำลายของแมลงศัตรูอย่างไรโดยไม่ต้องใช้สารเคมี

อาจถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทยจะหันมาใช้ประโยชน์จากศัตรูธรรมชาติที่มีหลากหลายชนิดมาควบคุมศัตรูพิริก เพื่อให้เราสามารถบริโภคพิริกได้อย่างมีความสุข และปลอดภัยจากสารเคมี